

Regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 15 juni 2018, nr. 2018-000099623, tot wijziging van de Regeling woonlandbeginsel in de sociale zekerheid 2012 ten behoeve van de actualisering van de woonlandfactoren voor het kalenderjaar 2019

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,

Gelet op de artikelen 12, tweede lid, van de Algemene Kinderbijslagwet, 17, derde lid, 18, vierde lid, 29, derde lid, 29a, zesde lid, en 67, negende lid, van de Algemene nabestaandenwet, 2, elfde en twaalfde lid, van de Wet op het kindgebonden budget en 62, tweede lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen;

Besluit:

ARTIKEL I

De bijlage bij de Regeling woonlandbeginsel in de sociale zekerheid 2012 wordt vervangen door de bijlage bij deze regeling.

ARTIKEL II

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2019.

Deze regeling zal met de toelichting en de bijlage in de Staatscourant worden geplaatst.

Den Haag, 15 juni 2018

*De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
W. Koolmees*

TOELICHTING

Met deze wijzigingsregeling wordt de bijlage bij de Regeling woonlandbeginsel in de sociale zekerheid 2012 (hierna: regeling), bedoeld in artikel 1 van die regeling, vervangen door de bijlage bij deze wijzigingsregeling. De bijlage bevat de geactualiseerde woonlandfactoren.

De regeling vloeit voort uit de Wet woonlandbeginsel in de sociale zekerheid. Die wet beoogt te voorkomen dat Nederlandse uitkeringen die buiten een van de andere lidstaten van de Europese Unie, een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, of Zwitserland worden verstrekt, naar lokale maatstaven bezien, uit de pas lopen. Concreet gaat het hier om de uitkeringen op grond van de Algemene nabestaandenwet, de WGA-vervolguitkering en de eventuele toeslag daarop, de kinderbijslag en het kindgebonden budget.

In de bijlage bij deze wijzigingsregeling wordt het percentage – de zogenoemde woonlandfactor – vastgesteld dat het kostenniveau aangeeft van een bepaald land ten opzichte van het kostenniveau in Nederland. Het percentage bedraagt evenwel niet meer dan 100. Wanneer de uitkeringsgerechtigde, respectievelijk het kind, buiten een van de bovenbedoelde landen woont, wordt de hoogte van de genoemde uitkeringen vastgesteld op de woonlandfactor maal de hoogte van de desbetreffende uitkering in Nederland.

De in de bijlage vermelde percentages worden verkregen door de verhouding te berekenen tussen het koopkrachtpariteitscijfer (gecorrigeerd voor de wisselkoers) van het woonland en die van Nederland. Hierbij wordt uitgegaan van de meest recente cijfers van de Wereldbank¹. Op dit moment zijn dat cijfers over het jaar 2016. Export van regelingen kan ook plaatsvinden naar landen waarvan het koopkrachtpariteitscijfer niet bekend is bij de Wereldbank. Aan de hand van een ander economisch kerncijfer, het bruto binnenlands product (hierna: BBP) per hoofd van de bevolking² wordt dan een koopkrachtpariteitscijfer afgeleid. De hieruit voor de verschillende landen voortvloeiende percentages worden uitgedrukt in categorieën afgerond op tientallen procenten, waarbij de afronding geschiedt naar boven. Voor landen³ waarvan de Wereldbank geen van beide economische kerncijfers beschikbaar heeft is aan de hand van Verenigde Naties-gegevens over het BBP per hoofd van de bevolking⁴ over het jaar 2016 een koopkrachtpariteitscijfer afgeleid. Bij de bepaling van het koopkrachtpariteitscijfer voor Bonaire, Sint Eustatius en Saba is gebruik gemaakt van CBS-gegevens over het BBP per hoofd van de bevolking⁵ over het jaar 2015.

De koopkrachtpariteitscijfers zijn onderhevig aan veranderingen in het kostenniveau van landen. Dit vormt een verklaring voor de schommelingen in de woonlandfactor van enkele landen ten opzichte van het jaar 2018. Bovendien schommelen de cijfers omdat deze worden afgerond op tientallen. Gelet op deze schommelingen wordt een termijn van aankondiging en voorbereiding op de wijziging in acht genomen. Deze wijzigingsregeling zal dan ook na vaststelling en publicatie in werking treden met ingang van 1 januari 2019.

Soms verandert een woonlandfactor ten gevolge van een wijziging in een bilateraal socialezekerheidsverdrag. Vaak hebben deze wijzigingen rechtstreekse werking. Dit betekent dat ze worden toegepast zonder dat daarvoor de (bijlage bij de) regeling hoeft te worden aangepast. Bij de eerstvolgende herziening van de tabel met woonlandfactoren worden dergelijke wijzigingen alsnog in de tabel verwerkt. Dit voorbehoud bij de in de tabel opgenomen percentages is opgenomen in de aanhef van de tabel.

*De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
W. Koolmees*

¹ Indicator Wereldbank: 'Price level ratio of PPP conversion factor (GDP) to market exchange rate'
<https://data.worldbank.org/indicator/PA.NUS.PPPC.RF>

² Indicator Wereldbank: 'GDP per capita (current US\$)'
<https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD>

³ Aruba, Cuba, Curaçao, Djibouti, Eritrea, Libië, Monaco, St. Maarten (Nederlands deel), Syrië, Venezuela en Zuid-Soedan.

⁴ Indicator Verenigde Naties: 'Per capita GDP at current prices – US dollars'

<http://data.un.org/Data.aspx?q=gdp+per+capita&d=SNAAMA&f=grID%3a101%3bcurrID%3aUSD%3bpcFlag%3a1>

⁵ Indicator Centraal Bureau voor de Statistiek: 'GDP per capita'

<https://www.cbs.nl/nl-nl/publicatie/2017/50/trends-in-the-caribbean-netherlands-2017>

BIJLAGE ALS BEDOELD IN ARTIKEL 1 VAN DE REGELING WOONLANDBEGINSEL IN DE SOCIALE ZEKERHEID 2012

In de tabel zijn de woonlandfactoren opgenomen zoals deze van toepassing zijn met ingang van 1 januari 2019. Hierbij wordt opgemerkt dat soms een woonlandfactor verandert ten gevolge van een wijziging in een bilateraal sociaizekerheidsverdrag. Vaak hebben deze wijzigingen rechtstreekse werking. Dit betekent dat ze worden toegepast zonder dat daarvoor de tabel hoeft te worden gewijzigd. Bij de eerstvolgende herziening van de tabel met woonlandfactoren worden dergelijke wijzigingen alsnog in de tabel verwerkt.

*: Wanneer in de tabel een * is opgenomen bij een land geldt dat, met uitzondering van de kinderbijslag en het kindgebonden budget, voor dat land een woonlandfactor van toepassing is van 100% vanwege het bilaterale sociaizekerheidsverdrag tussen dat land en Nederland.

** : Wanneer in de tabel ** is opgenomen bij een land geldt dat voor dat land een woonlandfactor van toepassing is van 100% vanwege het bilaterale sociaizekerheidsverdrag tussen dat land en Nederland.

Land:	Woonlandfactor 2019:
Afghanistan	40%
Albanië	40%
Algerije	30%
Angola	60%
Antigua en Barbuda	80%
Argentinië*	70%
Armenië	50%
Australië**	100%
Azerbeidzjan	30%
Bahama's	100%
Bahrein	70%
Bangladesh	50%
Barbados	100%
Belarus	40%
Belize*	70%
Benin	50%
Bhutan	40%
Burundi	50%
Bolivia	50%
Bosnië en Herzegovina**	50%
Botswana	50%
Brazilië	70%
Brunei Darussalam	40%
Burkina Faso	40%
Cambodja	40%
Canada**	100%
Centraal Afrikaanse Republiek	70%
Chili	70%
China	60%
Colombia	50%
Comoren	60%
Congo, Dem. Rep.	70%
Congo, Rep.	30%
Costa Rica	80%
Cuba	60%
Djibouti	50%
Dominica	80%
Dominicaanse Republiek	50%
Ecuador*	60%
Egypte	40%
El Salvador	60%
Equatoriaal Guinea	40%
Eritrea	50%
Ethiopië	50%

Land:	Woonlandfactor 2019:
Fiji	70%
Filippijnen*	50%
Gabon	50%
Gambia	40%
Georgië	50%
Ghana	40%
Grenada	80%
Guatemala	60%
Guinea	40%
Guinea-Bissau	50%
Guyana	70%
Haiti	50%
Honduras	60%
Hong Kong SAR*	90%
India	30%
Indonesië**	40%
Irak	30%
Iran	30%
Israël**	100%
Ivoorkust	50%
Jamaica	70%
Japan*	100%
Jemen, Rep.	50%
Jordanië*	60%
Kaapverdië**	60%
Kameroen	50%
Katar	60%
Kazakstan	40%
Kenia	60%
Kirgizië	40%
Kiribati	90%
Koeweit	50%
Kosovo**	50%
Laos	40%
Lesotho	40%
Libanon	70%
Liberia	70%
Libië	60%
Macau SAR	80%
Macedonië, FYR*	40%
Madagaskar	30%
Malawi	30%
Malediven	80%
Maleisië	40%
Mali	50%
Marokko ¹	50%
Mauritanië	40%
Mauritius	60%
Mexico	60%
Micronesië	100%
Moldavië	40%
Monaco*	100%
Mongolië	40%
Montenegro**	50%
Mozambique	40%
Myanmar	50%
Namibië	50%
Nepal	40%
Nicaragua	50%

Land:	Woonlandfactor 2019:
Nieuw-Zeeland**	100%
Niger	50%
Nigeria	50%
Oeganda	40%
Oekraïne	30%
Oezbekistan	40%
Oman	70%
Pakistan	40%
Palau	100%
Panama*	70%
Papoea Nieuw Guinea	70%
Paraguay*	50%
Peru	60%
Russische Federatie	40%
Rwanda	50%
Samoa	70%
Sao Tomé en Principe	60%
Saoedi-Arabië	50%
Senegal	50%
Servië	50%
Seychellen	60%
Sierra Leone	40%
Singapore	70%
Soedan	60%
Solomon Eilanden	100%
Somalië	50%
Sri Lanka	40%
St. Kitts en Nevis	70%
St. Lucia	90%
St. Vincent en de Grenadines	70%
Suriname**	50%
Swaziland	40%
Syrië	50%
Tadzjikistan	30%
Taiwan	70%
Tanzania	40%
Thailand*	40%
Timor-Leste	80%
Togo	50%
Tonga	80%
Trinidad en Tobago	60%
Tsjaad	40%
Tunesië	40%
Turkije ²	50%
Turkmenistan	50%
Uruguay*	80%
Vanuatu	100%
Venezuela	60%
Verenigde Arabische Emiraten	60%
Verenigd Koninkrijk (Isle of Man en Kanaaleilanden)**	100%
Verenigde Staten	100%
Vietnam	40%
Westelijke Jordaanoever en Gaza	50%
Zambia	40%
Zimbabwe	60%
Zuid-Afrika**	50%
Zuid-Korea**	90%
Zuid-Soedan	50%
St. Maarten (Frans gedeelte)	100%

Land:	Woonlandfactor 2019:
Aruba	80%
Bonaire	70%
Curaçao	70%
Saba	80%
St. Eustatius	80%
St. Maarten (Nederlands deel)	80%

- ¹ Voor Marokko gelden de verdragsrechtelijke afspraken over de woonlandfactor zoals vastgelegd in het op 4 juni 2016 getekende Protocol tot wijziging van het op 14 februari 1972 te Rabat ondertekende Algemeen Verdrag inzake sociale zekerheid tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Marokko, zoals gewijzigd en ondertekend op 30 september 1996 en op 24 juni 2002 (Trb. 2016/67).
- ² Met betrekking tot Turkije geldt voor Anw- en WGA-vervolguitkeringen die worden geëxporteerd op grond van het Associatie-raadsbesluit een woonlandfactor van 100%.